

[H.P. Clausen]

der er pålagt dem, det, som jo kaldes public service-forpligtelserne. Det ses nok tydeligst for Danmarks Radios vedkommende, hvor det for os er afgørende, at institutionen spiller en central kulturpolitisk rolle. Jeg tænker her på, at Danmarks Radio opretholder orkestre og kor og fungerer som et væsentligt led i vores samlede muligheder for at præsentere dramatik, fastholde beskæftigelsen af danske skuespillere osv. – dette væsentlige led i det, som man kunne kalde vor kulturelle fødekæde.

Det er disse forpligtelser, der begrundes, at licenspengene går til radio- og tv-produktioner, og for resten synes jeg også, det er en lille smule rodet, at forslaget stadig opererer med licens for radio, og at man altså kun tager fjernsynet ud.

Et væsentligt mål for den tv-politik, der er udviklet siden midten af 1980'erne, har været at etablere et tv-tilbud til det danske publikum. Den målsætning er lykkedes, den er lykkedes næsten over forventning, for trods alle de mange nye tilbud, der tales om i lovforslagets bemærkninger, er seere jo for en meget stor procentdels vedkommende fastholdt på de danske kanaler. Den målsætning ønsker vi opretholdt. Licensen er vel ikke den eneste faktor i den sammenhæng, men vi er ikke parat til nu at kaste os ud i uoverskuelige eksperimenter på dette felt.

Naturligvis trænger Danmarks Radio til incitamenter til udvikling og nytænkning, og når licensforliget nu trækkes ind i debatten, må vi sige, at det efter vores mening var et skridt i den gale retning, men det får os ikke til med ét slag at afskaffe licensfinansieringen.

Men når jeg har sagt dette, vil jeg tilføje, at Fremskridtspartiets forslag jo meget godt afspejler den hastige tekniske og programmæssige udvikling, der sker på det elektroniske medieområde. I Det Konservative Folkeparti er vi dybt bekymrede over det 4-årige licensforlig, som binder vore valgmuligheder alt for stærkt, jf. begrundelsen fra ministeren for afvisningen af forslaget her.

Jeg er også glad for, at ministeren understreger, at senest i 1995 skal man drøfte de udviklingstendenser, som vi må tage stilling til, og tage stilling til dem. Efter min mening er det lige sent nok; tiden er allerede nu inde til politiske overvejelser og beslutninger med hensyn til mediestrukturen. Jeg frygter, at tidspunktet

forpasses, og jeg håber da i hvert fald, at fristen kan opretholdes med eller uden et medieudvalg, der kan tænkes at beskæftige sig med de samme problemer her.

Jeg mærkede mig disse bemærkninger fra kulturministerens side, og jeg kombinerer dem med, at kulturministeren for et stykke tid siden ved en sammenkomst på Danmarks Radio sagde, at det seneste licensforlig let kan blive det sidste af slagsen. Det håber jeg i høj grad, og jeg tager det som et udtryk for, at vi kan få en åbning af drøftelserne for, hvordan mediebillidet skal struktureres i den kommende tid.

Lad mig sige, at vi er rede til at drøfte, hvordan vi finder vej frem mod større frihed og mindre styring på dette område, og derfor skal Fremskridtspartiet bestemt ikke have utak for med sit forslag at have løftet tæppet for en flig af den problematik, som gemmer sig, og som vi hurtigst muligt må tage stilling til.

Vi kan altså ikke støtte det foreliggende lovforslag, men vi tager gerne fat på helheden så hurtigt som muligt.

Helge Sander (V):

Fra Venstres side vil vi gerne sige tak til Fremskridtspartiet for dette forslag, ikke bare en formel og høflig tak, men fordi vi mener, at det er et reelt problem, som Fremskridtspartiet her bringer ned i folketings salen.

Vi er ikke et øjeblik i tvivl om, at den tid, hvor vi har en tvangsbetaling, som det danske licenssystem er, nærmer sig sin afslutning, og jeg har også ligesom den konservative ordfører noteret mig kulturministerens bemærkninger på det seneste om, at det sidste licensforlig er indgået. Det tror jeg kulturministeren har fuldstændig ret i. Befolkningen vil hverken finde sig i eller kunne forstå, hvis man skal betale til vore medier på den måde, som vi gør i dag, når man ser, hvor mange muligheder der er for andre former for betaling.

Et andet forhold, der også gør sig gældende, er den kobling, vi har mellem selve tv-apparatet og Danmarks Radio. Den er jo overhovedet ikke tidssvarende. Uanset om vi bruger vores tv-apparat til at stille blomster på, eller om vi bruger det i en helt anden forbindelse, f.eks. til undervisning, eller hvis man kun ønsker at tage programmer ned fra satellit ved hjælp af andre tekniske installationer og som følge deraf slet ikke kan tage Danmarks Radio, skal man i